

Kommandere til at give sig af med Lovforslaget; men der er dog nu efterhaanden under Forhandlingen indtraadt en Vedring i saa Henseende hos ham. Min høitidelige Naade at tale med det ærede Medlem paa, har upaatviøselig haft sin Birkning, og det ærede Medlem har nu lovet at forbedre sig. Det ærede Medlem har sagt, at han fortjente ikke denne Bebreidelse, og at hvis vi iaar vilde være stikkelige, saa vilde han ogsaa være stikkelig, og tage sat paa Sagen. (Vilje: Det har jeg ikke sagt). Det ærede Medlem har sagt, at han vilde kritisere Lovforslaget, og han maa gjerne kritisere det saa meget, som han vil, derfor kunne vi godt forhandle Sagen sammen, og hvis det ærede Medlems Kritik overhovedet kan tjene til at fremme Sagen paa Grundlovens Grund, saa er der Ingen, der hellere vil høre det ærede Medlems og hans Benners Kritik end vi — naturligvis for at indbegaa den, thi jeg tror ikke, at vi kunne blive enige. Naar det ærede Medlem sluttede med varmt at anbefale dette Forsøg, saa siger jeg, at det anerkjender jeg, og jeg finder det heldigt, at det ærede Medlem er kommet til det Resultat. (Vilje: Har jeg anbefalet dette Forsøg?) Ja, det ærede Medlem maa nu ikke hænge sig i et Udtryk som dette. Det ærede Medlem sagde jo, at han varmt ønskede, at man vilde gjøre et Forsøg iaar, og at hvis man var rede til at gjøre et alvorligt Forsøg, saa vilde han være med dertil. (Vilje: Lad os se, hvor alvorlig det er ment.) Ja, naar det ærede Medlem blot vil se paa det med Alvor, saa haaber jeg ogsaa, at der skal komme Noget ud deraf; men naar, som sagt, denne Forbedring fra det ærede Medlems Side nu er tilstede, saa vil jeg indskrænke mig til at ønske, at det Forsæt, som det ærede Medlem og hans Meningsfæller nu i det sidste Dieblit have fattet om at forbedre deres Stilling iaar fra ifjor, ogsaa maa holde ud.

Formanden (Kraabbe): Forhandlingen synes ikke at holde sig tilstrækkelig til Sagen selv, ligesom der ogsaa af og til kommer temmelig stærke personlige Momenter ind. Jeg skal anbefale, at man holder sig nærmere til Sagen.

Nimestad: Det gjør mig meget ondt at høre, at det ærede Medlem for Eors Amts 2den Valgkreds sølte sig saa upaselig i forrige Samling. Jeg haaber, at han nu befinder sig bedre. I alt Fald mig maa han ikke bebreide, at jeg ikke har vidst, at Upaselighed skulde være Grunden til, at Udvalget ikke arbejdede; thi jeg havde virkelig ingen Grund til at tro, at det ærede Medlem var saa daarlige, da denne Upaselighed jo ikke forhindrede ham fra stadig at være tilstede her i Thinget, idet det fremgaar af Forhandlingerne — jeg har gjennembladet dem —, at han

lige siden April Maanedes Begyndelse jævnlig har været tilstede her i Thinget. Jeg havde derfor ingen Grund til at antage, at Upaselighed hos det ærede Medlem havde været Aarsagen til, at man ikke fik Sagen fremmet ifjor. Nu hører jeg ogsaa, at det ærede Medlem for Kjøbenhavn Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) kommer med andre Grunde; han sagde, det laa i den Naade, hvorpaa man fra vor Side og fra Ministeriets Side var traadt op derimod, og at det ikke levede noget Haab om, at Sagen vilde kunne føres igjennem — efter hans Mening. Det var en Grund, som ikke aldeles talder sammen med den foregaaende; men det lykkedes ikke det ærede Medlem at forklare, hvorfor der nu skulde have vilst sig en saa forandret Situation, at der nu var Anledning til at gjøre sig bedre Haab om end ifjor. Man nærede ifjor ikke mindste Haab om i 3 Maaneder at bringe Sagen et Skridt videre; jeg ved ikke, hvorpaa man nu støtter Haabet om, at man nu vil have saameget længere Tid for sig og saameget bedre Jordbund for sig, og det forekommer mig overhovedet, at, hvor mange dristige Vendinger jeg end har hørt fra det ærede Medlems Side, og hvormange Gange jeg end har hørt ham stille alle Ting paa Hovedet, har jeg dog sjældent hørt Noget, som har overgaaet hans Prestation idag, hvor han syntes at ville kaste Ansvar for, at der ikke blev gjort Noget ved denne Sag ifjor, over paa os og bebrejdede os som noget høist Forkasteligt og om Mangel paa Agtelse for Grundloven Bindende, at vi efter den Naade, hvorpaa de Herrer vare traadte op ifjor, mente, at de vare komne til samme Erkjendelse, som vi vare komne til, nemlig, at det Forslag, som forelaa, ikke var noget Forslag til en Ministeransvarlighedslov, men kun havde Titlen af en saadan Lov.

Holstein-Ledreborg: Jeg mener, at alt dette kun konstaterer, at det, der ene og alene bevræger de Herrer ned ad denne Række, naar det drejer sig om at hævde Grundloven, er en Skærf for at faae Noget, der mulig kunde binde Ministeriet til at holde den.

Berg: Jeg glæder mig over den Alvor, hvormed denne Sag er tagen fra den ærede Forslagsstillers Side i den Motivering, han har givet sit Forslag iaar. Jeg har selv haat den Være at være Medforslagsstiller af dette Forslag tidligere, og jeg vedtjender mig Forslagets Indhold i sine Hovedtræk og vil være meget glad den Dag, da dette Forslag kunde blive til Lov. Jeg kan meget godt forstaa, at i en saa vigtig Sag kan der være forskellige Ansuelser om Hensigtsmæssigheden og Rigtigheden af flere Bestemmelser, og at det derfor kan være ønskeligt, at de for-